

Que serà de tots nosaltres.

Hi ha alguna diferència entre l'obra d'un artista en funció del seu gènere? No necessàriament. És a dir, el fet que una obra hagi estat creada per un home o una dona no condiciona el seu resultat. Els artistes trien lliurement l'estil, la tècnica o el tema que millor s'adequa als seus interessos. Com podeu imaginar faig servir la paraula "interessos" en sentit ampli. Hi ha alguna diferència, doncs, entre el treball d'un artista en funció del seu gènere? Jo crec que la diferència fonamental la podem trobar en el punt de vista. L'artista tria lliurement el punt de vista amb què veu el món, ho fa en funció dels seus interessos, i així com hi ha infinitat d'interessos també hi ha infinitat de punts de vista. Si penseu en l'obra de les fotògrafes Jo Spence (1934, Londres - 1992), Cindy Sherman (New Jersey, EEUU, 1954), Nan Goldin (Washington, EEUU, 1953) o la polifacètica Tracey Emin (Londres, 1963) per citar només quatre noms molt coneguts que segurament us resulten familiars, trobareu una certa connexió entre totes elles: es fixen especialment en el que tenen més a prop. Elles mateixes, la seva família o fins i tot el seu llit. Obres que sovint han causat sorpresa o incomprensió, en la línia dels retrets rebuts per Claude Monet per incloure en els seus paisatges un tema tan poc poètic –per l'època– com el ferrocarril. Algunes dones opten per triar un punt de vista que focalitza el seu treball en elles mateixes, alguns homes també han triat aquest punt de vista – Warhol en seria un cas paradigmàtic— però penso que ho fan posant a la càmera un objectiu diferent, probablement un gran angular. En el món literari Marcel Proust –i fins i tot Josep Pla— han seguit camins semblants. La maternitat, la pròpia malaltia o les relacions amb els fills o amb els avis, coses que potser ens igualen als animals, requereixen una reflexió profunda per a partir de les coses quotidianes acostar-nos a les grans qüestions: la vida, la mort, que serà de tots nosaltres.

Màrius Domingo